ÖLÜMSÜZLEŞEN TEK BİR KADIN YOLDAŞIMIZIN ANISINI

TARİHİN TOZLU VE ERİL SAYFALARINDA YOKLUĞA

TERK ETMEYECEĞİZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP-ML,

YAŞASIN KOMÜNİST KADINLAR BİRLİĞİ!

www.tkpml.com

ÖLÜMSÜZLERİMİZİ KOMÜNİZM MÜCADELEMİZDE BİRER MEŞALEYE DÖNÜŞTÜRECEĞİZ!

45 yıldır Parti ve Devrim için ölümsüzleşenlerimizi andığımız; onların yaşamlarına ve mücadelelerine saygı duruşunda bulunduğumuz; son ana kadar taşıdıkları parti bayrağını daha yükseklere taşıyacağımıza dair sözler verdiğimiz; halkın, devrimin ve partinin çıkarlarını yaşamımızda ve mücadelemizde en öncelikli yere koyduğumuzu beyan ettiğimiz ve evet ölüm kapıyı dahi çalmadan karşımızda belirdiğinde "hoş geldin, safa getirdin" diyerek karşılayacağımıza, son nefesimizi dizlerimizin üzerinde değil, dimdik ayakta vereceğimize yemin ettiğimiz önemli bir hafta içinde bulunuyoruz.

1978'ten bu yana Partimiz TKP-ML'nin ölümsüzlerimize adadığı Ocak ayının son haftasında bu yıl KKB olarak bugüne dek ölümsüzleşen kadın yoldaşlarımızın kısa yaşamlarının ve mücadelelerinin yer aldığı bir broşür hazırladık. Bu broşürdeki her bir ölümsüz kadın yoldaşımızın hayatı ve mücadelesi bizler için ayrı ayrı büyük değer taşıyor. Birçoğu hakkında çok az şey biliyor olsak da, Parti tarihinin her sayfasında onların adı olmasa da emeği ve devrime adanmış yaşamı var. Devrim mücadelesine katılmak binbir bedeli ödemeyi göze almayı, sistemin zincirleriyle örülü kabuğu kırmayı gerektirir. Bu bedel ve zincirlerin kadınlar için iki, üç, beş kat daha kalın olduğunu düşündüğümüzde nasıl bir ısrarı, nasıl bir ideolojik sağlamlığı, nasıl bir cüreti taşıdığını görmemek mümkün değildir. İşte Partimizin saflarında mücadele eden tüm kadın yoldaşlarımızın bu ısrar, bu cüret ve ideolojik sağlamlıktan öğreneceği çok şey var. Bu yüzden sadece Ocak ayının son haftasında değil, sadece bu broşürde yer verdiğimiz kısa anlatılarla sınırlı olarak değil, ölümsüz kadın yoldaşlarımızın yaşam ve mücadelelerine dair daha fazla şey öğrenmek için uğraşı içinde olmalıyız. Yaptığımız tartışmalarda, katıldığımız eğitim çalışmalarında, günlük politik sohbetlerde, herhangi bir sorunla karşılaştığımızda çözüm için kafa yorarken vb. kadın yoldaşlarımızın yaşamlarındaki örnekler, söyledikleri sözler, mücadeleye bakış açılarındaki duruluk-sadelik dillendirilmeli, paylaşılmalı ve rehber edinilmelidir.

Biz kendi tarihimizi yazmadığımız sürece tarihi avcıların yazdığını ve yazacağını defalarca tekrar ettik-ediyoruz. Bu ne düşmanlık yaratmak ne de salt ajitasyon için söylenmiş bir belirlemedir. Hemen gözümüzün önündeki örnekler dahi bu belirlemenin doğruluğuna işaret ediyor.

Çocukluğunda kim "görünmez" olmak istememiş, bunun hayalini kurmamıştır ki! Görünmez olmak belki güzeldir ama var olduğunuz halde görülmemek-duyulmamak ise yok sayılmaktır ve onur kırıcıdır. İşte ikinci durumu yaşayan, ilkel komünal toplumun son süreçlerinde aldığımız tarihsel yenilgiden bu yana adım adım, günbegün üzerimize görünmezlik pelerini atılmış kadın ve LGBTİ+'leriz biz. Elbette tarih, kim yazıyorsa onun çıkarlarına hizmet edecek, en azından onun bakış açısından yorumlanacaktı. Öyle de oldu. Tarih, Marks'ın dediği gibi "*sınıf mücadelelerinin tarihi*" ise en görünmez kılındığımız yerin de bu mücadele olması doğal değil miydi?

Köleci toplum, sadece vahşi hayvanların önüne atılıp "savaştırılan" gladyatörlerden mi ibaretti ki, köleliğe karşı isyanda sadece onların adı geçiyordu tarih sayfalarında? Neden sadece ve sadece Spartaküs'ün adını biliriz de, köleliğe karşı çıkarak yola düşen 120 bin kişilik köle kafilesinden tek bir kadının adı ulaşmamıştır bize? Hadi Spartaküs'ün savaşçılarının hepsi erkeklerden oluşmuştu diyelim, ya köleliğe karşı başkaldıran Harriet Tubman'ın adını neden bilmeyiz? Neden onun "*Çalışmadığı için dayak yiyen çocukları... Adet olmadan önce tecavüz edilen kızları... Haykırışları duyuyorum. Damarımdaki son damla kanı onları özgürleştirmek için dökerim. Pes etmiyorum. Kölelik denen bu canavar ölene dek!*" sözlerini duymayız?

Nazi Almanyası'na karşı savaşta Wehrmacht'ın "Gece Cadıları" adını verdiği Sovyet keskin nişancı ve savaş pilotu genç kadınların tek birinin dahi adını bilmeyiz; 15 yaşında yüzden fazla Nazi

subayını zehirleyen, gözleri oyulup tarifsiz işkencelere maruz kalan ama yoldaşlarına asla ihanet etmeyen Zina Portnova'yı duyduk mu?

En çarpıcı örnek olarak; Dominik Cumhuriyeti diktatörlüğüne karşı mücadele ederken, diktatörlüğün hedefi haline gelen Mirabel Kardeşlerin dövülerek, tecavüz edilerek katledildikleri tarih olan 25 Kasım, devrimci ve komünistlerin gündemine hangi tarihlerde girmeye başladı ve Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü olarak mücadelenin bir parçası haline getirildi?

Daha da çarpıcı bir örnek daha; TKP'nin ilk Merkez Komite Başkanı Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı Karadeniz'in karanlık sularında Mustafa Kemal'in doğrudan talimatıyla katledildiğinde, karaya zorla çıkartılan ve iki yıl boyunca tecavüze ve işkenceye maruz kalarak katledilen Maria Suphi'nin adını kaç yıl önce duyduk? TKP kayıtlarına Meryem adıyla geçen Maria, Sovyet devrimine katılmış, Mustafa Suphi ile tanıştıktan sonra TKP'ye katılarak Bakü'den diğer komünistlerle birlikte ülke topraklarına gelmiş enternasyonalist bir komünisttir ve tarihin tozlu sayfalarında yakın zamana kadar gömülü kalmıştır.

Bu kadar örnek yeterlidir, zira amaç "mağduriyet"in gün yüzüne çıkartılması değil, tarihsel bir haksızlığı ortaya çıkartıp düzeltirken bu ölümsüz komünist kadınların bıraktıkları mirası doğru okumak ve geleceği inşa ederken onların tecrübelerinden, yaşam ve mücadele pratiklerinden öğrenmenin yolunu açmaktır... Düşmanın bir değil yüzlerce yüzüne karşı mücadele eden kadınların fikrini, sözünü ve eylemini bugüne taşımaktır...

Egemenlerin tarihi, ezilenin ezileni kadınları görmezden gelse de, eksik sayfalarında bıraksa da, biz yoldaşlarımızın yaşamlarından, mücadelelerinden, bilinçlerinden, zorlukları aşma pratiklerinden, ataerkinin bizi içine hapsetmeye çalıştığı toplumsal rolleri parçalayışlarından, kimliğimize yapıştırılan "kendine güvensiz"liği yırtıp atmalarından, "yedek" olarak konumlandırma çabalarına karşı önderleşmelerinden, komutanlaşmalarından ve tabii ki hatalarından, zayıflıklarından da öğrenmek için özel bir çaba içinde olmalıyız.

Onların artlarında bıraktıkları kocaman boşlukları doldurmayı "göreve çağrı" olarak kabul ediyorsak bir adım öne çıkarak kendimizi-birbirimizi yeniden yaratmayı, küllerimizi savurmayı, daha ileri saflarda örgütlenerek tarihimizi canlı tutmayı bilmeliyiz. Bunu yaparken ilham kaynağımızın bizden önce gelenler olduğunu bilerek...

Ölümsüzlerimizi anarken, ağıtlarımız kavga marşlarına karışmalı, gözlerimizdeki yaş öfkeye dönüşmeli, devrime en çok ihtiyacı olan bizlersek eğer, en önde biz olmalı, ölümsüzlerimizin gidişini mücadelenin ileri mevzileri için davet olarak kabul etmeliyiz. Tarihi "eksik, yalan, yanlış, yanlı" yazanlara sitem eden "mağdur" rolünü reddedip, bir yandan geleceği kurarken diğer yandan da kendi tarihimizin yapıcıları ve yazıcıları olarak yaşam ve mücadelede yerimizi almalıyız.

Sonuç olarak; adımlarını takip ettiğimiz sömürüye, ataerkiye, heteroseksizme, baskıya, köleliğe... direnen ve savaşan kadınların yaşam ve mücadelelerini örnek almak için bu broşür bir başlangıç olsun. Her bir yoldaşımızı tarihin tozlu ve eril raflarında bulacak ve onları komünizm mücadelemizde birer meşaleye dönüştüreceğiz.

Parti ve Devrim İçin Ölümsüzleşenler Yolumuzu Aydınlatsın!
Yaşasın Partimiz TKP-ML, önderliğindeki TİKKO, KKB, TMLGB!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ – MARKSİST LENİNİST

KOMÜNİST KADINLAR BİRLİĞİ (KKB)

Ocak 2023

MARİA SUPHİ

Rusya'da 1905 ve 1917 Devrimlerine katılmış enternasyonalist komünist Bolşevik kadın devrimci. TKP kayıtlarında ismi "Meryem" olarak geçirilmiş olan Maria, TKP kurucularından ve ilk Merkez Komite Başkanı Mustafa Suphi yoldaşla Bakü'de tanıştıktan sonra TKP'ye katılmış ve 1921 Ocak ayında Mustafa Suphi ve 14 yoldaşıyla birlikte Kars'tan Türkiye'ye giriş yapmıştı. Bu 16 komünist, Trabzon'a kadar Kemalist rejim tarafından kışkırtılmış halk tarafından protesto ve provokasyonlara maruz kalmışlardı. Maria ise bu provokasyonlara ek olarak tacize de uğramıştı yol boyunca.

28-29 Ocak gecesi Yahya Kemal ve beraberindekiler tarafından bir motora bindirildiler. Bu bir ölüm yolculuğuydu. Karadeniz açıklarında Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı dövülerek, silah dipçileriyle katledilerek denize atıldılar. Maria Suphi burada katledilmedi ancak yoldaşlarının linç edilerek katledilmelerine maruz kalarak ve iki yıl sonraki ölümüne kadar sürecek işkence ve tecavüzlerle daha büyük bir cezaya çarptırılmıştı.

Motordan zorla indirilerek Trabzon'a getirilen Maria, Çömlekçi Mahallesi'nde bir eve kapatılarak "ganimet" olarak Yahya Kaptan'a verildi. Maria'nın bundan sonrasındaki yaşamı için çeşitli kaynaklarda çeşitli bilgiler yer almakla birlikte, neticede bu yaşamın işkence, tecrit ve tecavüzle dolu olduğunu ve Maria'nın hiçbir zaman umudunu yitirmeden direndiği bilgisine sahibiz.

Maria Suphi, kadınların uğradığı "sessizlik suikasti"ne dair ülkemiz topraklarındaki en önemli ve çarpıcı örnektir.

MERAL YAKAR

Ölümsüzleştiği tarih: 25 Ocak 1973

1950 Gaziantep Nizip doğumlu olan Meral Yakar (Kinem), öğrenimi nedeniyle geldiği İstanbul'da Çapa Tıp Fakültesi'nde öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinden etkilenmiş ve kısa sürede bu mücadele içinde yerini almıştır.

Meral'in devrimci düşüncelerle bütünleşmesi zor olmadı. O, bu düşünceleri özümsedikten sonra devrimci mücadelenin en ön saflarında yer almak için büyük çaba gösterdi.

İbrahim Kaypakkaya önderliğinde ideolojik ve siyasi olarak PDA revizyonistlerine ve her türden oportünist anlayışa karşı yürütülen yoğun siyasi mücadelede ve patron-ağa devletine karşı yürütülen mücadelede

Proletarya Partisi saflarında yer alarak mücadelesine devam etti ve TKP-ML'nin ilk kadın üyesi oldu. Halka, devrime ve partisine olan bağlılığını, inancını faaliyette ortaya koydu.

İstanbul'da bir yoldaşının silahını temizlerken meydana gelen kaza sonucu yaralandı. Yarasının ağır olmasından kaynaklı hastaneye kaldırılan Meral'i tanıyan işkenceci katiller, yaralı haldeyken onu sorguya aldı. Meral, Partimizin direniş geleneğinin ilk mihenk taşlarını döşedi. Ve 22 Ocak 1973'te yaralı olarak hastaneye kaldırıldıktan sonra işkenceciler onu 25 Ocak 1973'te gözaltındayken katlettiler.

SIRMA BOYOĞLU

Ölümsüzleştiği tarih: 7 Eylül 1978

1958 yılında Erzincan'ın Refahiye ilçesinde dünyaya geldi. Ekonomik nedenlerle ailece İstanbul'a göç ederek emekçi bir semt olan Tuzla Yayla Mahallesi'ne yerleştiler. Sırma, devrimci düşüncelere abisi Ali Rıza Boyoğlu'dan etkilenerek sempati duydu.

7 Eylül 1978'de Tuzla'da bildiri dağıtan kalabalık bir sivil faşist grubuna aralarında Sırma'nın da bulunduğu devrimci ve demokrat güçler tarafından müdahale edilir. Müdahaleye karşı hazırlıklı olan sivil faşistler silahlı saldırıda bulunur. Sırma silahlı saldırı sonucunda aldığı kurşun yaraları sonucu ölümsüzleşir.

ELİF ATAKLI

Ölümsüzleştiği tarih: 26 Nisan 1981

Elif, TKP-ML militanı iken 26 Nisan 1981 tarihinde Almanya'da geçirdiği bir kaza sonucu ölümsüzleşti.

NURHAYAT TEKE

Ölümsüzleştiği tarih: 1981

1949 yılında dünyaya gelen Nurhayat, Almanya'da TKP-ML taraftarı olarak mücadele yürütürken 1981 tarihinde ölümsüzleşti.

BAHAR YILDIZ

Ölümsüzleştiği tarih: 1 Mayıs 1982

TKP-ML militanı olan Bahar, 1963 yılında Dersim'in Nazımiye ilçesinde dünyaya geldi. 1 Mayıs 1982'de İstanbul Kartal'da 1 Mayıs bildirisi dağıtırken faşist kolluk güçlerinin ateşiyle sırtından vurularak katledildi.

CAHİDE KARAKAŞ

Ölümsüzleştiği tarih: 1984

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın en ağır yaşandığı yerlerden olan Amed Zindanı'nda direnişin kadın cephesinde yer alan yoldaşlardan olmuştur Cahide Karakaş. Partimizin Siverek'teki çalışmalarından etkilenerek Partimize gönül veren bir ailenin kızı olan Cahide, bu alanda silahlı mücadele başladığında savaşan kadın bir militandır aynı zamanda. Ailenin gördüğü baskılar karşısında İstanbul'a taşınmasıyla birlikte İstanbul'da partimiz ile ilişkilenmiş, partimize yönelik bir operasyon kapsamında gözaltına alınarak Amed Kurtoğlu işkencehanesine getirilmiş, Amed 5 No'lu Zindanı'na hapsedilmiştir. Gördüğü işkenceye karşı hapishane içerisindeyken yoldaşları ile birlikte direniş sergileyen Cahide, 1983'te tutsaklığı sona erdikten sonra döndüğü İstanbul'da, ailesiyle yaşadığı evde gördüğü işkencenin yarattığı ağır tahribata dayanamayarak 1984 yılında yaşamına son vermiştir.

CEVHER YAŞAR

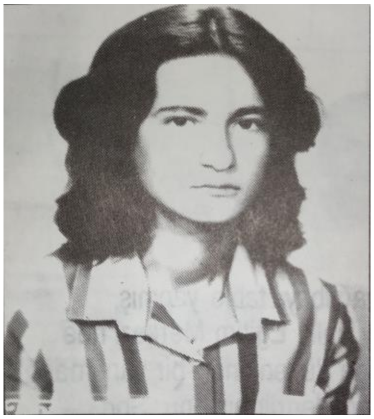

Ölümsüzleştiği tarih: 8 Temmuz 1985

TKP-ML militanı olarak faaliyet yürüten Cevher, Dersim Mazgirt'e bağlı Pulan köyünde doğdu. Partimizin düşünceleriyle 1978-79 yıllarında lise yıllarında tanıştı. Öğrenci gençlik içerisinde faaliyet yürüttü. Pulan köyü muhtarının cezalandırılması sonrasında faşizmin Mazgit'in Pulan, Haraba, Beroç, Kuşxane ve Velyan köylerinde gerçekleştirdiği tutuklama saldırısında köylülerle birlikte gözaltına alındı. Askeri karakola dönüştürülen Dersim Mazgirt Germisi Yatılı Bölge Okulu'nda köylülerle birlikte işkence gördü ve 8 Temmuz 1985 tarihinde işkencede katledildi.

KAMİLE ÖZTÜRK

Ölümsüzleştiği tarih: 22 Kasım 1986

28 Şubat 1956'da Çorum Alaca-Eskiyapar köyünde dünyaya gelen Kamile (Nuray), Proletarya Partisiyle 1980 yılında Ankara'da ilişkiye geçti. 1982 yazında Çukurova bölgesine işçi faaliyeti yürütmesi için gönderildi. Bir ay gibi kısa bir süre sonra Mersin'de Siteler semtinde bir taraftara bırakılan iki valizi almaya gittiğinde polisin önceden kurduğu pusu sonucu esir düştü. Düşman sıradan birinin ele geçirilmediğini organ raporlarından biliyordu. Bu yüzden de tüm işkence yöntemlerini uygulayarak yükleniyordu. Ağır işkencelerle yetinmeyen işkencecilerinden Mustafa ... adlı bir halk düşmanı tarafından tecavüze uğradı.

İşkencelerden daha da kinlenerek, büyük bir moralle ve başı dik çıktı siyasi şubeden. Ve direnişini mahkeme salonlarına taşıyarak sorgu sırasında yaşananları bütün çıplaklığıyla aktararak yargılanan değil, yargılayan oldu. Tahliyesinden bir süre sonra gerillaya katılmıştı. Konferans hazırlığından dolayı Kamile, delege yoldaşlarının yanına gitti. Yedi delege ile birlikte ölümsüzlüğe uğurlandı.

BESİME DOĞAN-SUNA YILDIRIM

Ölümsüzleştikleri tarih: 1 Aralık 1986

1986 Aralık ayının 1'inde düşman güçleri ile TKP-ML TİKKO gerillaları arasında Mazgirt-Geçitveren köyünde çıkan çatışmada Suna Yıldırım ve Besime Doğan şehit düştü.

Besime yoldaş, 1965 Dersim Hozat Pakire Köy Galyan (Dalören) mezrasında doğdu. Dilan parti isimli Besime, 1985'te gerillaya katıldı. Okuma yazmayı gerillada öğrendi. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanı, TİKKO savaşçısıydı.

Suna Yıldırım yoldaş, Hozat Karabakır (Bargını) köyünde 1967 yılında doğdu. Meral parti isimli Suna, 1986'da gerillaya katıldı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanı, TİKKO savaşçısıydı.

FECİRE YILDIRIM

Ölümsüzleştiği tarih: 21 Nisan 1987

Dersim Hozat Zankirek (Karaçavuş) köyünde 1962 yılında dünyaya geldi. Eylem parti isimli Fecire, 1985 yılında gerillaya katıldı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanıydı.

ZÜHRE DERSİM

Ölümsüzleştiği tarih: 14 Eylül 1988

"*İyi ki dünyanın güzelliklerine düşman, düzenbazlıkları görüyoruz. İyi ki hayatımıza mal olacak kadar zulümleri biliyoruz. Bundan değil mi af dilemiyor ve affetmiyoruz*" diyen, yüreği kavganın tam ortasında memleket sevgisiyle yanıp tutuşan TKP-ML taraftarı Zühre, 14 Eylül 1988 yılında İsveç'te yakalandığı kanserden dolayı hayatını kaybetti.

PERİHAN ÇOLAK

Ölümsüzleştiği tarih: 19 Kasım 1990

T. Kürdistanı dağlarının Berivan'ı Perihan yoldaş, 1960 Sivas Zara doğumludur. Ailesinin İstanbul'a yerleşmesi ile birlikte devrimcilerle tanıştı ve henüz lise yıllarındayken eylemlere katılmaya başladı. İstanbul'da Gülsuyu Esenkent'te faaliyet yürüttü. 12 Eylül AFC, onu birçokları gibi yılgınlığa değil mücadele ateşini daha da büyütmeye itti. Feodal değer yargılarına karşı da sürekli mücadele verdi. Elbette ki onun bu ısrarlı çalışmaları faşizmi rahatsız etmekte gecikmedi. Bir gece yarısı polis tarafından evinden alınarak işkenceli sorgulardan geçirildi. Ve tutuklanarak Metris Zindanı'na atıldı. Hapishanede de kararlı ve coşkulu tavrını sürdürdü. Zindandan çıktıktan sonra da aynı tereddütsüz duruşu sergilemeye devam etti. Hemen TKP-ML ile ilişkiye geçti. Tekrar işçiler içinde aktif çalışmaya başladı. 1988 ortalarında gerilla mücadelesinin içinde yer aldı. Büyük bir coşkuyla başladığı gerilla yaşamında kısa süre içinde Dersim köylülerinin Berivan'ı oldu. Alanda birçok kadının örgütlenmesinde rol oynayan Perihan, 19 Kasım 1990'da düşmanla girilen çatışmada ölümsüzleşti.

HATİCE DİLEK

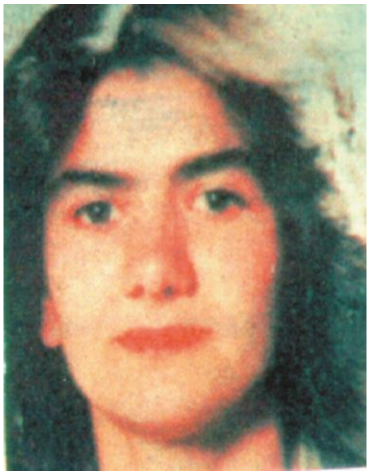

Ölümsüzleştiği tarih: 19 Mayıs 1991

1980 sonrasında Tuzla katliamıyla başlayan yargısız infazlar dizininde önemli bir halkaydı Hasanpaşa katliamı. 19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da gece 23:00 sıralarında TKP-ML üyesi İsmail Oral, TKP-ML militanı Hatice Dilek ile birlikte oğlu Özgür Cihan'ın tanıklığında katledildiler.

Kamuoyunda "Anti Terör Yasası" olarak lanse edilen, özünde ise devlet terörünün yasallaşması demek olan faşist yasanın yürürlüğe girmesi ile işkenceci cellatlar kanlı planlarını uygulamaya koydular. Burjuva basın, katliamdan sonra manşetten verdiği haberlerde "ölüm timi ele geçirildi", "çatıştı öldü", "teslim ol çağrısına ateşle karşılık verdi" vb. yalanlarıyla burada da katliam ortaklığı görevini layıkıyla yerine getirdi.

1958 Elazığ Beraj köyü doğumlu olan Hatice Dilek'in çocukluğu İstanbul Gülsuyu Mahallesi'nde geçti. İlkokulu burada bitirdi. Ekonomik zorluklar nedeniyle hem okuyor hem de Fenerbahçe'de ev işlerine gidiyordu. Devrimci düşüncelerle lisede tanıştı. Ölümsüzleşmesinden kısa bir süre önce bir klinikte laborant olarak çalışıyordu.

TKP-ML militanı olan Hatice, oğlu Özgür Cihan ve İsmail Oral ile kaldıkları evde katledildi. Hatice Dilek, Gülsuyu Mezarlığı'nda toprağa verildi. İsmail Oral ve Hatice Dilek'in aileleri katliamdan 2 gün sonra yaptıkları basın açıklamasıyla olayın gerçek boyutlarını gözler önüne serdiler.

Olayın en yakın tanığı ise Hatice'nin oğlu Özgür Cihan'dı. Polisin iddia ettiği ve basının büyük iştahla yazdığı gibi annesi çatışmada öldürülmemişti. Hatta Özgür daha evden çıkarılmadan önce polisler onu zaten yakalamıştı ve annesi Özgür'e babasını araması için para bile vermişti. Annesinin elinde silah yoktu. Üzerinde kan izleri de yoktu. Evin camları sağlamdı, bir tek kurşun izine bile rastlanmamıştı.

KUMRİYE CİHAN

Ölümsüzleştiği tarih: 28 Mayıs 1991

28 Mayıs 1991'de Elazığ Palu'da faşist TC güçleri ile çıkan çatışmada ölümsüzleşti. 1974 Dersim Hozat (Bargini) doğumlu olan Kumriye (Dilan), halkın önce öğrencisi sonra öğretmeni olma bilinciyle hareket etmiş ve bu doğrultuda kitlelerle kopmaz bağlar kurmuştur. 29 Mart 1991'de katıldığı gerilla faaliyetinde özellikle köylerdeki kadınlarla rahat diyalog kurarak onlara kadının devrimdeki rolünü, Proletarya Partisi'nin amaçlarını anlatarak, onları etrafında toplamıştır.

Ölümsüzleştikten sonra naaşı ailesi tarafından Palu'dan alınarak köyünde toprağa verildi.

HURİYE ÇITAK

Ölümsüzleştiği tarih: 28 Ekim 1991

1968'de Çorum Alaca'ya bağlı Keşlik köyünde dünyaya gelen Huriye Çıtak, maddi sıkıntılardan dolayı ilk ve orta öğrenimini yatılı okulda yapmıştır. Devrimci mücadele ile ilk tanışması İbrahim Kaypakkaya'nın mücadelesine duyduğu sempati sonucunda olur. 19 Mayıs Üniversitesi Matematik bölümünü kazanır. Örgütlülüğe gençlik faaliyeti içinde başlar. Samsun'da okurken öğrencilere de matematik dersi verir. Stajyer öğretmen olarak çalışmasını sürdürdüğü dönem kendi öğrencileriyle kısa sürede sıcak ilişki kurarak onları faşizme karşı devrimci mücadelenin gerekliliği noktasında eğitir. 1989 yılında kavuştuğu Dersim dağlarında bir savaşçı olarak halkla bağlarını kısa sürede geliştirir.

Gerilladayken parti ismi Özlem'dir. Özlem'in de içinde olduğu bir gerilla birliği 28 Ekim 1991'de Hozat'ın Kurukaymak (Koçeri) köyüne iner. Öncü grup, köyü gözetlemek için önden gider. Diğer gerillalar köye yakın bulunan bir tepede mevzilenir. Havanın yağmurlu ve puslu olması gerilla birliğinin hareket alanını biraz güçleştirmiştir. Öncü grup köyü gözetlerken köyde asker olduğunu fark edip, gerilla birliğini işaretle haberdar eder. Gerilla birliği mevzilendikleri yerden gruplar halinde hareket etmeye başlar. Öncü grubun ıslık sesini yanlış anlayan Özlem'in olduğu grup köye iner. Evin yakınına geldiklerinde gerilla grubunu fark eden askerin açtığı ateş sonucu Özlem dizinden yaralanır. O, hala köyde yoldaşlarının olduğunu düşündüğü için "*durun ateş etmeyin, biziz*" derken bu kez alnından aldığı kurşunla ölümsüzleşir.

TMLGB Üyesi TİKKO savaşçısı olan Huriye, ölümsüzleştiğinde düşman bir kuyu kazıp gömmek istemişse de köylüler buna karşı koyup onu kendi elleriyle gömerler.

GÜLSEREN AĞGÜL

Ölümsüzleştiği tarih: 12 Mayıs 1992

Dersim'in Mazgirt ilçesinde 12 Eylül 1980 AFC döneminden 12 Mayıs 1992 yılına dek düşmanla bağlantısını kesmeyen işbirlikçi Muhtar Kemal, TİKKO birliğinin almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırılır. Başarıyla tamamlanan bu eylem sonrasında gerilla birliğinin birkaç gün sonra operasyonda olan düşman güçlerince yerleri tespit edilir ve roket ve bomba saldırısı düzenlenir. Bu saldırı sonucu Gülseren Ağgül ölümsüzleşir.

1972 Dersim Ovacık Karataş köyü doğumlu olan Gülseren (Kamile), Eylül 1990 tarihinde başladığı mücadelesini 12 Mayıs 1992'de yoldaşlarına devrederek TKP-ML militanı olarak ölümsüzleşti.

YILDIZ ÇİÇEK

Ölümsüzleştiği tarih: 1 Haziran 1992

1968 Dersim Merkez'e bağlı Gevrek köyünde dünyaya gelen Yıldız Çiçek (Kinem), 1989 yılında TKP-ML saflarında gerillaya katıldı. 1991'de Parti Üyesi olan Kinem, 1992 baharında Artvin'e atanan gerilla birliği komutanlarındandı.

Artvin, Şavşat'ta 1 Haziran 1992'de bir ihbarcının verdiği bilgiler üzerine düşman, içlerinde Yıldız'ın da bulunduğu bir gerilla birliğini kuşatır. Sayıca ve silah bakımından oldukça cılız olan gerilla gücüne karşılık yüzlerle ifade edilen düşmana karşı verilen kahramanca direniş saatler boyu sürer. Çatışmada Kinem ölümsüzleşir ama yoldaşları çatışmayı sürdürerek çemberi yarmayı başarırlar.

Bu çatışmada sevinci kursağında kalan ve umduğunu bulamayan kontrgerilla şefi tepkisini askerlerine "*beni Şavşat halkına rezil ettiniz*" diyerek gösterir ve bu hırsla Yıldız yoldaşın cansız bedenini kendi askerlerine ve Şavşat halkına teşhir etmeye çalışır.

NURGÜZEL YAŞAR

Ölümsüzleştiği tarih: 19 Temmuz 1992

19 Temmuz 1992 tarihinde Kartal Maltepe'de katledildi. 1969 yılında Kars'ın Selim kazasının Baykara köyünde doğan ve anne tarafından Çerkez olan Nurgüzel, yaşamını İstanbul Gültepe'de geçirir. Küçüklüğünden beri devrimcilerle içiçe olan yoldaş, Gülkad'da halk oyunları dersi verdiği süreçte örgütlü mücadeleye katılır.

1991 yılında profesyonel devrimci yaşama atılır. Bütün yaşamı boyunca insanlarla iletişim kurmakta hiç sıkıntı yaşamayan Nurgüzel, yoldaşlarının arasında da bu özelliğiyle dikkat çekiyordu.

YILDIZ AYRIÇ-GAZEL MERAL

Ölümsüzleştikleri tarih: 23 Ağustos 1992

23 Ağustos 1992 günü on kişilik bir TİKKO birliği, Ovacık'ın Kepir Yaylası Mevkinde bir ihbar sonucu pusuya düşürülür. Çatışma 12 saat sürer. TİKKO üyesi Yıldız Ayrıç ölümsüzleşirken Gazel Meral ise yaralı ele geçirilerek işkencede katledilir.

1968 Dersim Merkez Çerme köyünde doğan Yıldız Ayrıç (Eylem), Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanı, TİKKO savaşçısıydı. Cenazesi Dersim'in Birma köyünde toprağa verildi. Cenaze töreninin olduğu gün Dersim, Mazgirt, Hozat ve köylerinde bir günlük kepenk ve kontak kapatma eylemleri gerçekleştirildi.

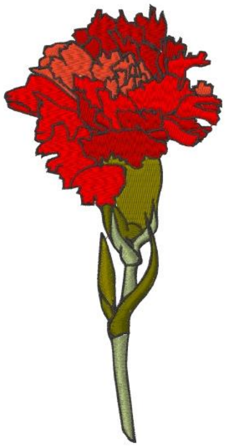

1971 Dersim Ovacık Burnak köyü doğumlu Gazel Meral ise Ölümsüzleştiğinde TKP-ML militanı, TİKKO savaşçısıydı. Gazel bu çatışmada yaralı olarak düşmanın eline geçmiş yapılan işkenceler sonucu katledilmiştir.

BARBARA ANNA KİSTLER

Ölümsüzleştiği tarih: 21 Ocak-10 Şubat 1993

1993 yılının Ocak ayının sonlarında TİKKO II. Mıntıka Birliği'nin üslenme alanının deşifre olması ve düşmanın hava taarruzuna maruz kalmaları üzerine yer değiştirmek zorunda kalan gerilla birliği Yel Dağı'nda bir destan yarattı. Önlerinde iki seçenek vardı: Ya düşmanın üslendiği ovaya inerek imha olmak ya da Munzur'u aşmak. Bu zorlu yürüyüş sonucu köye vardıklarında yakalandığı zatürre sonucu ölümsüzleşti Barbara.

Barbara, 1955 yılında İsviçre'nin Zürich kentinde doğdu. Kısa süren okul hayatının ardından çalışmaya başladı. 16 yaşından itibaren siyasete ilgi duymaya başladı. Yaşadığı koşullar onu işçi sınıfına, ezilenlere yaklaştırdı. Ülkesinin görünen yüzü dışında onun altında yatan gerçekleri de görme çabasına girmiş, sisteme karşı çıkmış, düşüncesine uygun örgütlenmelerde yer almış, İsviçre'de yürütülen anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin ön saflarında faaliyet yürütmüştür. Otonom bir örgütlenme olan Reboolie Bunker'e sempati duyuyor, ülkesinde devlet baskısına karşı gizli ve açık kampanya örgütlenmelerine katılıp tepkisini gösteriyordu. Dostlarıyla oluşturduğu komüne yönelik saldırı sırasında 17 yaşında 3 haftalık bir tutukluluk dönemi yaşadı. Aynı yıllarda Vietkong'u desteklemiş, sol radikal gruplardan tutuklu olanlarla da dayanışma içerisine girmiştir.

1980'li yıllarda Avrupa'da bulunan Türkiyeli devrimcilerle tanışır, Türkiye hapishanelerindeki devrimcilere yönelik saldırılara karşı çıkan Tutuklu Dayanışma Komitesinde yer alır. Anti-emperyalist gruplarla dayanışma içerisinde faaliyet yürütürken gazeteci olarak Peru'ya gider. Nikaragua'da Sandinistlerin iktidara gelmesi üzerine, Avrupa'dan giden gönüllülerin organize işinde görev alır. 1989'da TKP-ML ile örgütsel ilişkiye geçer. TKP-ML ile tanıştıktan sonra MLM anlayışa sahip olarak enternasyonalizmin en yüce örneklerinden birisini sergiler ve Türkiye devrim mücadelesine doğrudan katılmaya karar verir. Metris firarilerinin sosyalizm mücadelesinde pratik olarak yeniden yerlerini alma sürecine aktif olarak katılır. Ardından İstanbul'a yerleşir.

19 Mayıs 1991'de İsmail Oral'la kaldığı ev basılır. Düşmanın eline geçer. 15 gün süren işkencelerde "Ser verip sır vermeme" geleneğine uygun davranır. Hapishane sürecinde Türk devletiyle İsviçre devletinin işbirliği ve halk düşmanlığı konusundaki sınıf dayanışmasını daha somut yaşar. Hapishaneyi devrimin okulu, mahkemeyi devrimin kürsüsü şeklinde kullanmayı başarır. 8 aylık tutsaklıktan sonra Türkiye sınıf mücadelesinin merkezi halkası olan gerilla savaşında yer almak ister. Enternasyonal proletaryanın işçi kızı Barbara (Kinem) çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluş ordusu

TİKKO içinde yer alır. Böylece enternasyonalizmin en somut ve canlı örneği olur. Kısa sürede yabancısı olduğu koşullara alışır. Yoksul ve ezilen Dersim köylüsünün de sevgisini kazanır.

TİKKO'nun 2. Mıntıka Birliği'nin çekildiği Pülümür yakınlarındaki Geçici Kış Kampı düşman tarafından açığa çıkartılmış, 21 Ocak 1993'te kuşatma altına alınmıştır. Gerilla birlikleri kampın kuşatma altına alındığını öğrenince, kamp etrafındaki tüm dağ tepelerine öncü birliklerini yerleştirir. Düşman Erzurum'dan kaldırdığı 3 bombardıman uçağı, 3 kobra helikopteriyle yoğun bombardımana başlar. Ne var ki düşman, gerilla birliklerine yaklaşamadığı gibi kayıp da verdiremez. Bir taraftan yoğun kış koşulları, bir taraftan da düşman saldırıları gerilla birliklerine bölgeyi terk etmeyi dayatır. Gerilla birliklerinin kaldığı bölgedeki bütün köyler askeri işgal altında olduğu için birlikler hiçbir köye uğrayamaz. Zorlu kış koşulları altında uzun bir yürüyüş sonrasında 3 gerilla ölümsüzleştikten sonra hedeflenen köye varılır. Ancak köye varılmasından sonra 3 gerilla daha ölümsüzleşir. Bu ölümsüzlerden biri olarak enternasyonal proletaryanın unutulmaz adları arasına katılan Barbara Anna Kirstler, düşmana değil amansız kış koşullarına yenik düşmüştür.

Enternasyonalizmin en güzel örneğini vererek, parti saflarında mücadele ederken Yel Dağı'nda, ölümsüzleşen enternasyonal proletaryanın örnek savaşçısı Barbara Anna Kirstler'i, TKP-ML, Merkez Komite Onur Üyeliği ile taçlandırmış; mücadelesini, partiye yaptığı hizmetleri ölümsüzleştirmiştir.

NURGÜL BÖLÜKBAŞ

Ölümsüzleştiği tarih: 16 Ağustos 1993

15 Ekim 1970, Ordu Fatsa doğumlu olan Nurgül Bölükbaş (Yıldız) gerici ve zengin sayılabilecek bir aileye mensuptu. Sivas, Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu mezunuydu. Devrimci düşünceyle 1988'de üniversite yıllarında tanıştı. Üniversiteyi bitirdikten sonra, Sivas Devlet Hastanesi'nde çalışmaya başladı. Sivas Tüm Sağlık-Sen üyesi de olan Nurgül, TİKKO'ya katıldığı 1993 Nisan'ına kadar hastanenin, göz, KBB, acil ve cerrahi servislerinde çalıştı.

TKP-ML ileri militanı olan Nurgül, 16 Ağustos 1993'te Ordu'nun Mesudiye ilçesi Topçam nahiyesinde Ortaalan Köyü mezrasında konaklayan TİKKO birliğinin, ihbar sonucu TC güçleriyle girdiği çatışmada Muzaffer Kahraman ile birlikte ölümsüzleşti.

MERAL KAHRAMAN-ZEYNEP KAHRAMAN

Ölümsüzleştikleri tarih: 9 Ekim 1993

Veli Kahraman, çocukları Meral ve Zeynep Kahraman Dersim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Doğan köyünde PKK gerillaları tarafından katledildi.

PKK'nin kaçırdığı Murat Kahraman adlı genç ellerinden kaçınca evine giderek önce ailesine 25 milyon para cezası kesen PKK gerillaları, Doğan köyüne giderek aileyi tehdit ederler. Ardından babalarıyla birlikte Meral ve Zeynep katledilir.

FETHİYE BATMAZ

Ölümsüzleştiği tarih: 7 Kasım 1993

1976 yılında Dersim Ovacık'a bağlı Ada köyünde doğdu. İlkokulu köyünde bitiren Fethiye, Ortaokul ve Liseyi Ovacık'ta okudu. 1993 Eylül'ünde lise son sınıftayken gerillaya katıldı.

TKP-ML militanı ve Halk Ordusunun bir savaşçısı olarak yürüttüğü mücadelede 7 Kasım 1993'te Dersim Hozat'ta çıkan bir çatışmada ölümsüzleşti.

NURAY LAÇO

Ölümsüzleştiği tarih: 13 Aralık 1993

13 Aralık 1993 tarihinde faşist TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklendi. Ovacık Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada havanın kötü olmasından dolayı köye girmek zorunda kalan gerillalardan Bekir Kürşat Önay, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Aslan ve Deniz Som ölümsüzleşirken, 12 yaşındaki Nuray Laço ve 11 yaşındaki Halil Laço kardeşler de TC'nin, gerilla-sivil ayrımı yapmadan sürdürdüğü hava bombardımanında katledildi.

TKP-ML TİKKO gerillaları daha sonra yaptıkları açıklamada Laço kardeşleri devrim için ölümsüzleşenler olarak sahiplendiğini belirtti.

NİLÜFER ATAV

Ölümsüzleştiği tarih: 3 Ocak 1994

Kış için barınak hazırlıkları yapan TİKKO gerillaları Nilüfer Atav'ın nöbette olduğu bir gün, düşmanın yoğun kuşatmasını fark edip mevzilenerek çatışmaya başlarlar. Düşman, gerillaların saldırmasıyla panikleyerek geri püskürtülür. Bu durumdan yararlanan gerilla, çatışma bölgeyi terk eder. Birliğin sağlıklı bir şekilde çekilmesini Nilüfer mevzilendiği yerden düşmanı sürekli kurşun yağmuruna tutarak sağlamıştır. Çatışmada ayrı düşen Nilüfer ve Adem Asal gerilla birliğiyle ilişkiye geçmek için hiç zaman kaybetmezler. Ancak 3 Ocak 1994'te Artvin'in Borçka ilçesine bağlı Uğur köyünde düşman güçleriyle tekrar karşılaşırlar. Çıkan çatışmada Nilüfer ölümsüzleşir.

1970, Yozgat doğumlu olan Nilüfer (Serda), devrimci düşüncelerle daha çocuk yaşta tanıştı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanıydı.

KADER ÖZGÜL KILIÇ

Ölümsüzleştiği tarih: 1 Mart 1994

1974, Dersim Hozat Türk Taner köyünde dünyaya geldi. 1993'te gerillaya katıldı. Kader Özgül Kılıç (Yıldız) 1 Mart 1994'te Dersim Çemişgezek'te faşist T.C. güçleri ile girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

ÖZLEM SÜRGEÇ

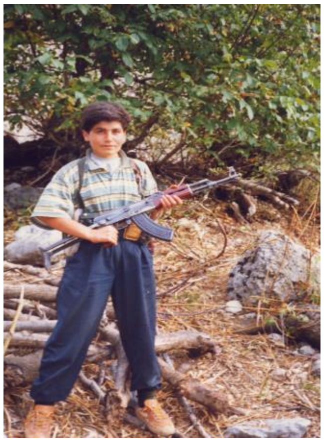

Ölümsüzleştiği tarih: 31 Temmuz 1994

31 Temmuz 1994 günü özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya (Sürbahar) köyü yakınlarında bir gerilla grubu düşmanın saldırısına uğradı. Gerillalarla göğüs göğüse çarpışmayı göze alamayan faşist TC güçleri, kilometrelerce uzaktan teknolojinin gücüne dayanarak top mermileri yağdırmayı tercih ediyordu. Bu sırada İsyan (Özlem Sürgeç) ölümsüzleşti.

1991 yılı sonlarında Halk Ordusuna katılan TKP-ML'nin ileri militanı Özlem, yoksul ve emekçi bir aileden geliyordu. Okuldan sıkı bir arkadaşlık ilişkisi içinde olduğu Yıldız Ayrıç ile gittiği köyde tanıştı gerillalarla. Ve gerilla mücadelesine katıldı.

SÜHEYLA DAĞDEVİREN

Ölümsüzleştiği tarih: 15 Nisan 1995

Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak 1965'te, Dersim'in Nazımiye ilçesinde dünyaya geldi. Ankara Hemşirelik Okulu Cerrahi bölümünü bitiren Süheyla (Dr. Meral), çeşitli hastanelerde hemşirelik yaptı. Gençlik örgütümüz TMLGB içerisinde faaliyet yürüttü. Yüksek Hemşirelik Bölümünü bitirip bir süre yüksek hemşire olarak çalıştıktan sonra 1990'da TİKKO saflarına katıldı. TKP-ML Üyesi ve birliğin doktoru olarak 5 yıl TİKKO saflarında savaştı.

1995 Erzincan-Kemah çatışmasında yine yoldaşlarına yardım etmeye, onları ateş hattının dışına taşımaya çalışırken ölümsüzleşti.

DİLEK KONUK

Ölümsüzleştiği tarih: 23 Kasım 1997

Tokat merkeze bağlı Dive (Günevi) köyünde yoksul bir köylü çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise eğitimini başarılı bir şekilde Tokat merkezde tamamladı. Endüstri Meslek Lisesi'nin ikinci yılında TKP-ML ile örgütsel bağ kurdu. Bir taraftan kendini geliştirme, bir taraftan da okul ve gençlik çevresinde ulaşabildiği insanları örgütleme çabası içine girdi. Sistemin kendisine sunduğu olanakları kabul etmeyip, ailesinin engelleme çabalarını da aşarak 1997 yazında bölgeden gerillaya katılan faaliyetçilerdendi.

23 Kasım 1997'de Ese Yaylası çatışmasında ölümsüzleştiğinde TKP-ML militanı ve TİKKO savaşçısıydı.

ELİF KÜLEKÇİ

Ölümsüzleştiği tarih: 12 Nisan 1998

1996 yılı Ölüm Orucu direnişçisi ve Nisan 1999'da Tokat'ta ölümsüzleşen Seyit Külekçi'nin annesi Elif Külekçi, 12 Nisan 1998'de Kahramanmaraş'ta yaşamını yitirdi. Yaşlı bedeni ile eylemlerin hep önünde olan, kendini hiçbir şeyden sakınmayan Elif ana, baskı ve zulümle örülü ülkemizde hapishane kapılarında, açlık grevlerinde, mitinglerde, yürüyüşlerde, ölümsüzleşenlerimizin cenazelerinde, kayıplara karşı eylemlerde hep en öndeydi. Zulme, sömürüye, açlığa meydan okuyan bedeni ölüme yenik düşse de direnişçi kişiliği her zaman rehberimiz olacaktır.

LEYLA KARAKOÇ

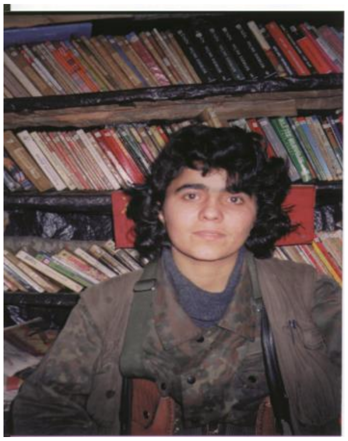

Ölümsüzleştiği tarih: 27 Eylül 1998

Leyla yoldaş iki çocuk annesiydi. Prangasını kırmanın ilk darbesini feodal evliliğini sona erdirerek vuruyordu. Sonra çok sevdiği iki çocuğundan ayrılma kararı aldı. Kolay değildi elbette böyle bir kararı vermek. Ancak o, "*sadece kendi çocuklarımı düşünme bireyciliğine düşemem*" diyerek 1996 yazında Karadeniz Bölgesi'ndeki gerilla faaliyetine katıldı.

Dersim'de dünyaya gelen Leyla Karakoç, 27 Eylül 1998'de Dumanlı direnişinde ölümsüzleştiğinde TKP-ML militanı, TİKKO savaşçısıydı.

AYFER CELEP-MÜNİRE SAĞDIÇ

Ölümsüzleştikleri tarih: 8 Mart 1999

TKP-ML önderliğinde savaşan TİKKO'nun üç gerillası, 8 Mart 1999 tarihinde Tokat merkeze bağlı Bağderesi (Çöreğibüyük) köyünde TC ordusunun attığı genel pusunun yanısıra köyün çeşitli evlerine attığı hücre pususu sonucu çıkan ve yarım saat süren çatışmada savaşarak ölümsüzleşti. TKP-ML Üyesi ve TİKKO komutanlarından Ayfer Celep (Emine), TKP-ML ileri militanı, TİKKO savaşçısı Münire Sağdıç (Meral), TKP-ML militanı, TİKKO savaşçısı Kemal Tutuş (Polat) ezilen halkımızın bir parçası olarak emekçi kadınlarımızın da kurtuluşunu hedefleyen savaştaki yerleri ve bu uğurda ölümsüzleşmeleriyle, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü daha bir anlamlı kıldılar.

Türk ve Sünni kökenli köylü bir ailenin çocuğu olarak 1971 yılında Amasya/Taşova'ya bağlı Tekke köyünde doğan Ayfer Celep, akraba çevresi sayesinde devrimci düşüncelerle lise yıllarında tanışmış, 1990 yılında 19 Mayıs Üniversitesi Amasya Eğitim Fakültesi'nde okurken, TKP-ML ile ilişki kurmuştu. 1991 yılında, Partinin Karadeniz kırsal alanına gerilla çıkarma çabalarının yoğunlaştığı sıralarda, Partinin bölgedeki faaliyetlerinin kökleşmesi açısından böylesine onurlu bir görevin ilk omuzlayıcılarından olma isteğiyle gerillaya katılmak için Partiye başvurdu. Partinin 4. Konferans hazırlıklarının sürdüğü o süreçte bir dizi örgütsel kopukluktan kaynaklı olarak bu isteği yerine getirilememiş olsa da verilen her görevi kabul etme noktasında tereddüt göstermemiştir. Okulu bırakarak, Partinin bölgedeki yerel örgütlülüğüne bağlı olarak faaliyet yürütür; Niksar'da çok kötü koşullarda üretim yapan tuğla fabrikalarında çalışır. Aynı yıl içinde bölge örgütlülüğüne yönelik gerçekleşen bir düşman operasyonunda gözaltına alınarak tutuklanır. 3 ay hapishanede kalır. Dışarı çıktıktan sonra bölgedeki bir dizi operasyondan kaynaklı Partiyle ilişkisinde zaman zaman kopukluk yaşasa da 1993 Haziran'ında Karadeniz Bölgesi'ndeki TİKKO gerilla birliklerinde görev alır. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML Üyesi, TİKKO komutanlarındandı.

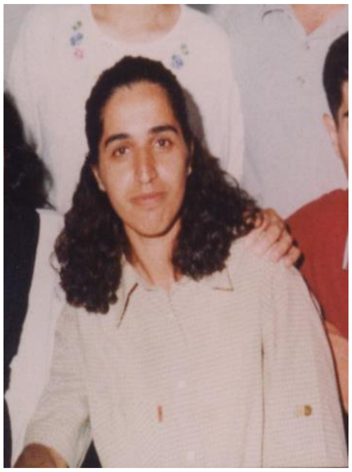

Kürt ulusuna mensup, Alevi kökenli yoksul bir ailenin çocuğu olan Münire Sağdıç, 1973'te Erzincan Çayırlı'ya bağlı Yeşilbük köyünde doğdu. İstanbul Ümraniye gibi devrimcilerin yoğun olarak yaşadığı bir semtte büyüdüğü için çocuk yaşlarda partimizin düşünceleriyle tanışma şansına sahip oldu. Yaşadığı ortamın etkisiyle küçük yaşlarda çeşitli devrimci etkinliklere katılmakla birlikte 1990'larda kendi dışındaki gelişmelerden kaynaklı Partiyle kesintili bir ilişki sürdürürken 1993 yılında TKP-ML'nin gençlik örgütü TMLGB'nin işçi semt alanında görev aldı. 1995 yılında gözaltına alınarak işkenceli sorgulardan geçirildi. İşkencehanelerde "Ser verip sır vermeme" ilkesine uygun davranarak kızıl direnme ruhuna sadık kaldı. Yaklaşık iki yıl kaldığı hapishaneden mücadele azmi, coşkusu, bilinci daha da yoğunlaşmış, gelişmiş olarak çıktı. Kırsal alanda görev almak istediğini yineledi. Ancak partinin verdiği görev doğrultusunda bir süre daha TMLGB'nin işçi semt alanında faaliyet yürüttü. 1998 yılında TİKKO'nun Karadeniz Bölgesi'ndeki gerilla birliklerine katıldı.

TKP-ML ölümsüzlerinden Yaşar Sağdıç'ın da kardeşiydi. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanı, TİKKO savaşçısıydı.

FEHİMAN BOZGURT

Ölümsüzleştiği tarih: 25 Nisan 2000

25 Nisan 2000 tarihinde TİKKO'ya bağlı bir gerilla birliğinin Dersim Mercan Vadisi'nde bir pusu sonucunda düşmanla girdikleri çatışmada altı yoldaşıyla birlikte ölümsüzleşti.

1974 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesine bağlı Sivrialan köyünde Türk ve Alevi kökenli bir ailenin çocuğu olarak doğdu Fehiman. Partimizin düşünceleriyle, ailesiyle birlikte göç ettiği Mersin'de, lise yıllarında tanıştı. Bu süreçte TKP-ML taraftarı olan Fehiman, 1992 yılına Mersin'de Partinin örgütlü faaliyetleri içinde yer almaya başladı. 1993 yılında bölgedeki Şehir Askeri Komitesi'nde örgütlendi. O dönemdeki ihtiyaçlardan kaynaklı legal alanda görevlendirildi. Kısa süre sonra aranır duruma düşünce TİKKO'nun Karadeniz'deki gerilla birliklerine katıldı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML Aday Üyesi, TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı üyesiydi.

NERGİZ GÜLMEZ

Ölümsüzleştiği tarih: 11 Nisan 2001

1970 yılında işçi bir ailenin çocuğu olarak İstanbul Maltepe'de dünyaya gelir. Devrimci değerleri daha çocuk yaşta ailesinden kazanır. 1989-1990 sürecinde Kartal Halkevi ve Yeni Demokrasi Dergisi çalışanıdır. Legal çalışmanın yanısıra bu dönemde illegal olarak İsmail Oral'a bağlı olarak hapishane kuryeliği yapar.

1991'de illegal işçi komitesinde ileri militan olarak mücadelesini sürdürürken 1993 yılı mart ayında Partiye yönelik genel düşman saldırısında tutsak düşer. Düşman karşısında boyun eğmeyenlerdendir. Somut bir delil olmadığından DGM'den serbest bırakılır. Yeni çalışma alanı Özgür Gelecek gazetesidir. 1993 Ekim ayında yayınevi sahibi olarak tutuklanır. Adapazarı Hapishanesi'ne konulur. Tutsaklar Açlık Grevine başlar. O da direniştedir. Eylem başarıyla sonuçlanır. Şehir dışına gönderilen tutsaklar İstanbul Sağmalcılar Hapishanesi'ne getirilir. 1994 yılının ilk günü Sağmalcılar Hapishanesi'nden tahliye olur ve görevlerine devam eder. Konferans Örgütleme Komitesi sürecinde İstanbul Semt Parti Komitesinde görev alır. Darbelenen Partinin toparlanmasına katkı sağlar. 2. Olağanüstü Parti Konferansı'nda özel görevlidir. OPK sonrası İstanbul İşçi Parti Komitesi üyesidir. 9 Şubat 1996'da gittiği bir randevuda bir yoldaşının ilkesiz davranışı sonucu yakalanır. Sorguda tavizsiz duruşunu yine gösterir. Tutuklanır.

Yaklaşık bir yıl sonra Ümraniye Hapishanesi'ne sevki çıkar. 19 Aralık katliamı sürecinde 4 gün süren Ümraniye direnişinde yerini alan Nergiz, Açlık Grevi'nin 10. gününde gaz bombaları, kurşunlar içerisinde çok ağır yaralananların başucundadır. Götürüldüğü Kartal Özel Tip Hapishanesi'nde Ölüm Orucu direnişine başlar. Durumunun kötüleşmesi sonucu 17 Mart 2001'de Kartal Devlet Hastanesi'ne götürülür. Alınan karar doğrultusunda hastaneye kaldırılmayı protesto ederek su içmemeye başlar.

23 gün boyunca su içmeyen Nergiz, ÖO eyleminin 123. gününde, 11 Nisan 2001 tarihinde TKP-ML'nin ilk Ölüm Orucu şehidi olarak tarihe altın harflerle yazıldı. Nergiz Ölümsüzleştiğinde TKP-ML üyesiydi.

EMEL KILINÇ

Ölümsüzleştiği tarih: 15 Mayıs 2003

1979 Dersim Ovacık doğumlu olan Süheyla parti isimli Emel Kılınç, ilk ve Ortaokulu Ovacık'ta, Lise'yi Erzincan Hemşirelik Okulu'nda okudu. Üçüncü sınıfta tutuklanarak Erzurum Kapalı Hapishanesi'nde kısa bir süre kaldı. Okulunu Ankara'da bitirdikten sonra 2000 yılının yaz aylarında TİKKO'ya katıldı.

15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

SEVDA YILDIZ

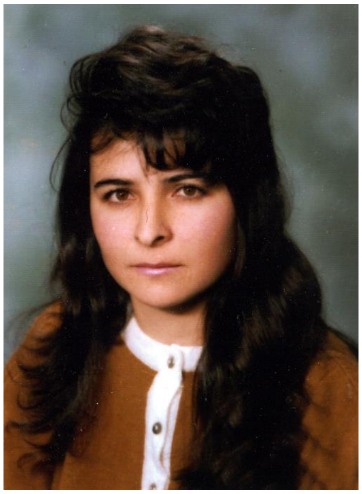

Ölümsüzleştiği tarih: 13 Nisan 2004

Sevda Yıldız yoldaş, 1969 Hozat Yergen (Geçimli) doğumludur.

13 Nisan 2004 tarihinde akşam saat 22.00 civarında Dersim Çiçekli, Rabat köyü civarında devletin kolluk güçleri ile TKP-ML TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Rıza parti isimli Ahmet Laço ile birlikte Barbara parti isimli Sevda yoldaş ölümsüzleşti.

Sevda Yıldız, Nisan 2004'te partimize yönelik kaleme alınan yazıda "*Bu süreçle birlikte, bizler de devrimci sorumluluk ve duyarlılığımız gereği, tasfiye edilen PÜ'lerle ve partinin diğer kanadı olarak gördüğümüz, TKP-ML ile temasa geçtik. TKP-ML'nin de olumlu yaklaşımlarını dikkate alarak, halkın, devrimin çıkarları gereği, ayrı kalmanın artık gelinen aşamada doğru olmadığı sonucuna vardık. Bu vesile ile bundan böyle, TKP-ML saflarında birer dava neferi olarak savaşmaya hazır olduğumuzu kamuoyuna ilan ediyoruz*" demiştir.

DİLEK POLAT

Ölümsüzleştiği tarih: 7 Nisan 2006

Dilek Polat, 1973 yılında Dersim ili Hozat ilçesinin Xaçeli (Dikenli) köyünde yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimci düşüncelerle aile çevresinde henüz çocukluk yıllarında tanışmıştır. Örgütlü mücadeleye ise Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi'nde okurken TMLGB saflarında başlamıştır. Partinin çağrısına yanıt olarak 1999 Eylül'ünde Karadeniz gerilla faaliyetine dahil olmuştur. Ne burjuvazinin sunduğu öğretmenlik ne de önüne koyulan gelecek düşleri, onun hayallerine gölge düşüremedi. Ve artık TKP-ML TİKKO'nun "kara kızı", kendine örnek aldığı Ayfer Celep yoldaşın ismiyle gerilla saflarında Ayfer olarak yerini aldı.

7 Nisan 2006 tarihinde Ordu'da askeri bir eylem hazırlığı sırasında üzerindeki bombanın kaza ile patlaması sonucu ölümsüzleşti.

TKP-ML'nin 1. Kongresinde Parti Üyesi olarak kabul edildi.

MEHTAP KARA

Ölümsüzleştiği tarih: 1 Ağustos 2007

Mehtap, Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Sulama Bölümü öğrencisi iken devrimci düşüncelerle tanıştı. Kısa sürede TMLGB içinde örgütlendi. 2000 Temmuz'unda Karadeniz'deki TİKKO gerillalarına katıldı ve Hatice ismini aldı. 2004 yılında Dersim'e geçen birlik içinde yer alan Dersim'in Sevda'sı burada kısa sürede halk tarafından sevildi.

1 Ağustos 2007 tarihinde HPG ve TİKKO gerillalarının aynı mıntıkada olduğu ve HPG'nin yaralısı olduğunun ihbarını alan kolluk güçleri, Hozat-Çemişgezek arasında bulunan Kinzir ormanlarına nokta operasyonu yapmaya çalıştı. Operasyonun ilk günü TİKKO gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada en az iki asker öldürülürken devam eden günlerde düşman kayıp vererek geri ekilmek zorunda kalır. Mehtap yoldaş ve bir YJA Star gerillası ana gruptan koparak düşmanla girdikleri çatışmada ölümsüzleştiler.

NACİYE BÜYÜK

Ölümsüzleştiği tarih: 19 Temmuz 2009

Naciye Büyük yoldaş, Sivas'ın Boğazören köyünde yoksul Kürt Alevi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir.

Henüz 14 yaşındayken zorla evlendirilmeye karşı direnmiş iki yıl sonra boşanmıştır. 18 yaşında ayrıldığı erkekle ikinci kez zorla evlendirilmiştir. Naciye yoldaş, buna rağmen tekrar ayrılmıştır. Çalıştığı Kartal Ekmek Fabrikası'nda devrimci fikirlerle tanışmıştır. Bir süre sonra Almanya'ya yerleşmiştir. Almanya'da demokratik faaliyetlerde aktif olarak yer almıştır. Naciye yoldaş, 15 Temmuz gecesi beyin kanaması geçirerek hastaneye kaldırılmış ve 19 Temmuz 2009'da ölümsüzleşmiştir. Yoldaş ölümsüzleştiğinde partimizin taraftarıydı.

ÇİĞDEM YILMAZ

Ölümsüzleştiği tarih: 30 Haziran 2010

Lise yıllarından itibaren Komsomol'la kurduğu ilişkiyi daha sonraki yıllarda ilerleten Çiğdem ilk olarak Çukurova bölgesinde gençlik ve semt çalışmalarında görev almıştı. En büyük isteği Amed'de faaliyet yürütmekti. Bu isteğinin peşinden gitti ve Amed'de perçinlenen mücadele azmini 2009'da gerilla saflarına katılarak Dersim'e taşıdı. Ferdi Karacan ve Çiğdem yoldaşların içinde bulunduğu gerilla birliği, yukarı Ovacık mıntıkasındaki köylerde A/P faaliyeti yürütürler. Aynı süreçte düşman güçleri de arazide gizli gözetleme ve pusu faaliyetlerini yoğunlaştırmıştır. 29 Haziran günü A/P çalışması için Isıtma köyüne hareket ettikleri sırada arazideki düşmanın gizli birliklerine görüntü vermişlerdir. Düşman yoldaşların köyden çıkış güzergahı olabilecek, 70 noktaya pusu atarak gerilla birliğinin köyden çıkmasını beklemiştir. Gerilla birliğimiz köyden çıktıktan sonra 29 Haziran'ı 30 Haziran'a bağlayan saatlerde yoldaşlar Aslandoğmuş köyü yakınında pusuya düşmüş ve çıkan çatışmada ölümsüzleşmiştir.

“BEŞLER”

SEFAGÜL KESGİN, DERYA ARAS, GÜLİZAR ÖZKAN,

FATMA ACAR, NURŞEN ASLAN

Ölümsüzleştikleri tarih: 2 Şubat 2011

Partimizin 5 kadın militanı, kış üslenim sürecinde yaşanan bir kaza sonucu barınağın çökmesiyle ölümsüzleştiler. Konuyla ilgili bir açıklama yapan TKP-ML Kadın Komitesi, “*Değeri ve önemini bir kat daha artırdıkları bu görevi yerine getirmek, tüm parti kadrolarının ama öncelikle de bizim görevimizdir. Silahlarını devralmamız, bayraklarını daha yükseklere kaldırmamız, savaşlarını ileri taşımamız için komünist ideolojimize, ezilen halklara, proletaryanın temsilcisi partimize ve de kendimize güvenelim*” dedi.

Sefagül yoldaş, 1977 yılında Erzurum’da doğdu. Eylem parti isimli Sefagül yoldaş, Türk-Alevi milliyetine mensuptu ve 2007 Haziran ayında gerillaya katıldı. Devrimci düşüncelerle aile ortamında tanışan yoldaş, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi’nde öğrenci olduğu dönemde örgütlendi. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML Merkez Komite üyesi, Dersim Bölgesi Siyasi Komiseri’ydi.

Nurşen Aslan yoldaş, 1981’de Tokat-Turhal’da doğdu. Emel ve Münire parti isimlerini kullanan Nurşen yoldaş, Türk-Alevi milliyetine mensuptu. Gerillaya Haziran 1999’da katıldı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML ileri militanı, Dersim Bölge Komutanı’ydı.

TKP-ML’nin 1.Kongresinde Parti Üyesi olarak kabul edildi.

Fatma Acar yoldaş, 1983’te Mersin’de doğdu. Dilek parti isimli Fatma yoldaş, Mardinliydi ve Kürt milliyetine mensuptu. Ağustos 2006’da gerillaya katıldı.

Ölümsüzleştiğinde TKP-ML İleri Militanı ve TİKKO alt komutanlarındandı.

Gülizar Özkan yoldaş, 1967'de Dersim Pülümür'de doğdu. Gülizar yoldaş, Kürt-Alevi milliyetine mensuptu. Temmuz 2005'te gerillaya katıldı. Ölümsüzleştiğinde TKP-ML İleri militanı, TİKKO alt komutanlarındandı.

Derya Aras yoldaş, 1979 yılında Erzincan'da doğdu. Sevda parti isimli Derya yoldaş, Kürt milliyetine mensuptu. 2009 Ekim'inde gerillaya katıldı.

Ölümsüzleştiğinde TKP-ML militanı ve TİKKO savaşçısıydı.

SUZAN ZENGİN

Ölümsüzleştiği tarih: 12 Ekim 2011

1959 yılında Sivas'ta doğan Suzan Zengin, 1970 yılında 11 yaşındayken gittiği Almanya'da genç yaşlarında Türkiyeli ve İranlı mültecilerin sorunları ile ilgili çalışmalara katıldı. 1989 yılında döndüğü Türkiye'de Pendik Halkevi başkanlığını yürütürken yolunun kesiştiği devrimci örgütlerle ilişkilenmesi, ardından geleneğimizin düşünceleriyle tanışması ve benimsemesiyle yaşamı da yeni bir evreye giriyordu. Örgütlü bir insan olarak, önce Ütopya Kültür Merkezi'nin kurulmasında en büyük emeği harcamış ardından da kültür sanat alanında çeşitli çalışmaların içinde yer almıştır. Hapishanelere yönelik devletin saldırılarının arttığı bir dönemde tutsak ve şehit aileleri faaliyetinde yer alan Suzan, bu çalışma sırasında aynı zamanda İnsan Hakları Derneği Cezaevi Komisyonu'nun da aktif üyelerindendir. 2003 yılında uluslararası çalışmalara da katılan Suzan yoldaş yaşamını yitirdiği güne kadar devrimci basın alanında emeğini sergiledi. Bu süreçte 2009 yılında senaryosu polis tarafından yazılan bir komployla tutuklanarak iki yıla yakın hapishanede kaldı. 2011 yılında özgürlüğüne kavuştuğunda başta kalp olmak üzere bir bütün sağlığı iyice bozulmuştu. Bir an önce "işe koyulmak" için sağlık sorunlarını çözmeyi önüne koymuş ancak açık kalp ameliyatı sonrası yoğun bakımdan çıkamayarak 12 Ekim 2011 tarihinde ölümsüzleşenlerimizin arasına katılmıştır.

NESİBE KAŞ

Ölümsüzleştiği tarih: 23 Ocak 2015

Metris'te işkenceden geçen, Munzurlarda kadın savaşçı olarak yerini alan, Dersim ve Elazığ'da yerel bölgelerde çalışan, İstanbul'a geldiğinde ise tüm demokratik mücadele alanlarında faaliyet yürüten Nesibe yoldaşımız, ardından da kadın mücadelesinde yerini aldı. 1990'lı yılların en sert rüzgarlarına karşı bile dimdik duran Nesibe Kaş yoldaş, yakalandığı kanser sonucu kemoterapi tedavisi gördüğü dönemde dahi eylemlere katılmaktan vazgeçmemiştir. Metris'teki işkence tezgahlarından Gezi İsyanı'ndaki gaz bombalarına kadar devletin bu ülkede onurlu bir yaşam sürmek isteyenlerin mücadelesine dönük zulüm ve işkence dolu uygulamalarının bir sonucuydu onun kanseri… Tüm mücadele yaşamı boyunca halka, partiye, yoldaşlara güvenin, inancın, bağlılığın, fedakarlığın adı oldu.

CEREN AYFER KARATEPE

Ölümsüzleştiği tarih: 5 Ağustos 2015

Ceren Ayfer Karatepe yoldaş, 5 Ağustos 2015 tarihinde Yunanistan'ın Atina şehrinden Selanik'e dönüş yolunda yaşanan bir trafik kazasında ölümsüzleşti. Ceren yoldaş partimiz taraftarı İbrahim Karatepe (Mazlum) yoldaşında etkisiyle devrimci bir ortamda yaşama gözlerini açtı.

Batı Avrupa'da gençliğin demokratik kitle örgütünde örgütlendi. Bulunduğu bölgede aktif olarak gençlik çalışması yürüttü. Başta gençlik olmak üzere, demokratik kitle örgütlerini örgütlediği eylem ve etkinlerde yer aldı. Partimizin taraftarı Ceren Ayfer Karatepe yoldaş ölümsüzleştiğinde 14 yaşındaydı.

ESRİN GÜNGÖR-HATAYİ BALCI-GAMZE GÜL KAYA

Ölümsüzleştikleri tarih: 24-28 Kasım 2016

24-28 Kasım tarihlerinde Dersim Aliboğazı'nda 12 yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurladık. 24 Kasım günü saat 13.00'te düşman, Aliboğazı üzerinde İnsansız Hava Araçları ile keşif faaliyeti yürütmüş ardından savaş uçakları ile saldırmıştır. Bu saldırılar sırasında Yetiş Yalnız, Serkan Lamba, Ferdi Doğuş Fırat Doğan, Murat Mut, Alican Bulut, Umut Polat, Gamze Gül Kaya, Hatayi Balcı ve Esrin Güngör yoldaşlar ölümsüzleşmiştir. Düşman, uçak saldırılarının hemen ardından Aliboğazı'nda geniş çaplı bir operasyon başlatmıştır. Operasyonlar devam ederken başka bir noktada konumlanan gücümüz, biri 28 Kasım'da olmak üzere iki farklı noktada düşmanın gücüne yönelik eylemler gerçekleştirmiştir.

Gamze Gül Kaya yoldaş, 1994 Dersim-Merkez Çimenli köyü doğumlu olup geleneğimizi sahiplenen bir ailede büyüdüğü için Partimize sempatisi olan bir yoldaştı. Lise, özellikle de üniversitede okuduğu dönemde gençlik saflarında aktifleşerek mücadele içinde yer aldı. Yoldaş 2015 Eylül'ünde TİKKO'ya katılmıştır.

Esrin Güngör yoldaş, 1995 yılı Dersim-Ovacık Kızıveren köyü doğumludur. Lisede okurken Partimizle ilişkilenen yoldaş, 2014 Temmuz'unda gerillaya katılmıştır. Yoldaş bu süreçte HPG/YJA-Star gerillası Ekin Wan'ın katledilmesine misilleme olarak yapılan ve iki askerin öldüğü Geyiksuyu Karakol eyleminde ve çeşitli eylemlerde görev almıştır.

Hatayi Balcı yoldaş, 1994 Dersim-Pertek Erindek köyü Yayla mezrasında doğan yoldaş küçük yaştan itibaren devrimcilerle iç içe büyümüştür. Lisede okuduğu yıllarda da Partimizle bağını koparmadan yaşayan yoldaş, 2011 yılında gerillaya katılım talebinde bulunmuştur. Yoldaşın bu isteği çeşitli nedenlerden kaynaklı 2014 yılında gerçekleşmiştir. Yoldaş 2016 Mayıs'ında yoldaşlarımızın Ölümsüzleştiği çatışmada yaralanmış ancak çemberden çıkmayı başarmıştır.

GÜZEL ŞAHİN (GÜZEL ANA)

Ölümsüzleştiği tarih: 20 Eylül 2017

Yoksulluğun ve acının Dersim topraklarından İstanbul'a sürüklediği on binlerce insandan biri olan Güzel yoldaş, tüm çocuklarının devrimcileşmesinde dürüst kişiliğiyle, baş eğmeyen yapısıyla, haksızlıklara olan öfkesiyle öncülük etmiş, onlar devrimcileştikçe de hapishane kapılarından meydanlara, şehitlerimizin cenazelerinden nerede bir zulüm varsa orada olmuştur.

O, Partimizin ve tüm devrimcilerin anası olarak, mücadele içerisinde bedel ödeyen kim varsa onun yanındaydı. Güzel Ana, evlatları kaybedilen anaların yanında, her hafta cumartesi günü Galatasaray'da nöbetteydi.

Güzel yoldaş, TKP-ML'nin 1. Kongresinde Parti Onur Üyesi olarak kabul edildi.

ZÜLEYHA SAP

Ölümsüzleştiği tarih: 30 Aralık 2022

Züleyha yoldaş, 1960 yılında Yozgat'ta emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 1970'lerin başlarında işçi olarak Avusturya Bregenz'e gelen babası, 1978'de ailesini de yanına alır.

1979'da Bregenz-Voralberg'de demokratik kitle örgütünün kurulması çalışmalarında emeği geçenlerden olur. 1986'da ise merkezi düzeyde demokratik kitle örgütü mücadelesinde görevler üstlenir.

Ailesiyle birlikte İsviçre'ye yerleşir ve mücadelesine burada da aktif bir şekilde sürdürür. Hastalığına kadar demokratik kitle örgütleri ve kadın özgürlüğü mücadelesinde aktif olarak yer alır.

Züleyha yoldaş yılgınlık nedir bilmez, yaşamda karşılaştığı bütün zorlukların üstesinden gelmeye çalışırdı. Yakalandığı amansız hastalığa karşı da dokuz yıl gibi bir süre olağanüstü bir direnç gösterdi.

Hiçbir zaman yaşama olan bağlılığını, mücadele azmini yitirmedi. Son ana kadar yaşama sıkı sıkı bağlı kaldı. Züleyha yoldaş ölümsüzleştiğinde TKP-ML taraftarıydı.

ŞEHİTLERİMİZ ÖRGÜTLENME, ÖNDERLEŞME VE SAVAŞI YÜKSELTME

ÇAĞRISIDIR!

ONLARI SAVAŞIN EN KIZIL GÜNLERİNDE YAŞATACAĞIZ!

TKP-ML

KOMÜNİST KADINLAR BİRLİĞİ

Komünist Kadınlar Birliği

TKP-ML

KKB

Yekîtîya Jinên Komunîst